

«Les dones, sí, estan tipes de ser perfectes.
Mares equilibrades cuineres com l'àvia, dones amb gust,
excel·lents treballadores, somriures a dojo
i muà, muà, petonet que t'engalto».

SOM UNA GANGA TEXTOS FEMINISTES

Montserrat Roig

Edició de M. Àngels Cabré

Montserrat Roig és un dels pals de paller de qualsevol història del feminisme català. S'ha parlat abastament i amb prou justícia de la seva ploma tan ben esmolada en l'assaig i la columna periodística, i se n'han fet antologies des d'altres perspectives, però fins ara no s'havien agrupat posant el focus en el seu pensament feminista. **Roig** té moltes coses a dir-nos d'una lluita política que viu avui una embranzida vigorosa i que, tristament, no sembla poder-se permetre el luxe d'afluïxar en un futur pròxim.

*«Una antologia de textos feministes de **Montserrat Roig** ja era urgent: sovint es parla d'urgències, però aquí ho penso realment. Perquè la nostra època necessita referents i per presentar el pinyol del pensament d'una de les nostres millors autores.»*

Jordi Puig i Ferrer, direcció editorial, **Comanegra**

Montserrat Roig (Barcelona 1946-1991)

Llicenciada en Filosofia i Lletres (1968), va ser lectora d'espanyol la Universitat de Bristol (1972-1973). Va dedicar-se al periodisme d'investigació i a la narrativa.

Autora d'èxit i compromesa amb la cultura catalana i amb el feminisme es va donar a conèixer el 1970 amb *Molta roba i poc sabó*, un recull de contes, i el 1989 va publicar, *El cant de la joventut*. El 1972 va veure la llum la seva primera novel·la, *Ramona, adéu*, i la van seguir *El temps de les cireres*

(1977), *L'hora violeta* (1980), *L'òpera quotidiana* (1982) i *La veu melodiosa* (1987). De la seva obra periodística destaquen *Els catalans als camps nazis* (1977) i *L'agulla daurada* (1986), a més del recull de cròniques *Un pensament de sal, un pessic de pebre* (1992).

Montserrat Roig també va fer alguna traducció, i alguna incursió en el teatre, en l'assaig i en altres gèneres: el monòleg *Reivindicació de la senyora Clito Mestres* (estrenat al Teatre Romea al 1991), les reflexions de *Digues que m'estimes encara que sigui mentida* (1991) o *L'autèntica història de Catalunya*, il·lustrada per Cesc.

A la premsa va col·laborar a *Tele-exprés*, *Destino*, *Triunfo*, *Cambio 16*, *Serra d'Or* i *l'Avui*. Va escriure textos literaris per a *Lletra de canvi* o *Els Marges*, entre d'altres.

«Ha de començar la història de les dones. Ja sé que molesten aquest tipus d'articles. Però si la democràcia que comença no ens ha de servir per a continuar burxant i fent de corcons de la realitat és que aleshores haurem aconseguit una democràcia de primera comunió».

Fragment del pròleg

*Si als vint anys m'haguessin dit que algun dia faria una antologia de **Montserrat Roig** —per qui sento rendida admiració—, no m'ho hauria cregut. I ara sóc aquí, presentant una selecció de textos seus, valuosos per moltes raons però especialment perquè tracten sobre feminisme i qüestions afins en un moment històric en què —ja tocava— la veu de les dones s'està fent sentir alta i clara arreu, o gairebé arreu. [...]*

*L'escriptora i periodista **Montserrat Roig** és un exemple perfecte d'intel·lectual compromesa en uns anys en què s'imposava el compromís amb els valors democràtics. Mentre el país deixava enrere la dictadura, negociava una Transició i, tot seguit, s'esmerçava a afermar la democràcia acabada d'estrenar, ella es va posar del costat dels valors de l'esquerra i del feminisme, sense defallir. [...]*

*Ara que es parla de feminismes i no de feminisme, de dones i no de dona, li manllevo el títol per a aquest pròleg i el declino en plural sense el seu permís, però convençuda que me l'hauria donat. Els interrogants han caigut perquè amb la distància que ens dóna el temps ja podem afirmar amb certesa que aquells anys setanta i vuitanta en què ella va ser la **Roig** brillant que coneixem van ser sense cap dubte temps de dones, de dones valentes i arriscades que van sortir als carrers per agafar el que era seu, ni més ni menys que tot allò que el franquisme els havia robat. [...]*

M. Àngels Cabré

«En aquesta llarga i difícil lluita pel nostre alliberament, moltes dones hi hem trobat l'inici del camí cap a la felicitat».

Fragment del llibre

SOM UNA GANGA! AVUI (06/12/1990)

Decidida, sensual, independiente, culta, urbana, fuerte, encantadora, inteligente, muy femenina. Ho han descobert, per fi ho han descobert. Un anunciant de colònies, que és català universal i d'allò més nostrat, ha descobert com és la dona dels noranta: *La belleza es atractiva y la intel·ligència también. La mujer de los noventa las ha reconciliado.*

Ja està. L'antagonisme intel·ligència-bellesa femenina, irreconciliable fins ara per a la ment masculina, s'ha acabat. Ara, les dones no hem de ser lletges a la força si som intel·ligents! Perquè som el que segueix: decidides, sensuals, independents, cultes, urbanes, fortes, encantadores, intel·ligents i, sobretot, molt i molt femenines. Quin pes, Mare de Déu! Tota una programació per a la pròxima dècada. Ja ho sabeu, pageses del Vallespir i del Montsià, dones del Conflent i de la Terra Alta, menestres de la Garrotxa i vinateres del Priorat: les dones acabem d'aconseguir l'absolut. Som independents, ai Senyor, bellíssimes, encara que el veí segueixi boig per la Jessica Lange, d'allò més intel·ligents, per bé que no ens conviden a cap debat important, llevat que s'hagi de parlar de foteses, som encantadores, mentre no opinem massa sovint, som fortes, no hi ha més cera que la crema, ben decidides, quin remei ens toca, urbanes, per bé que vivim, també, al camp, a l'extraradi, en un poble petit on fa un fred que pela, sensuals, encara que el propi faci el seu fet com aquell qui s'empassa una aspirina amb aigua salada: amb els ulls aclucats i ben de pressa, i, sobretot, sobretot, som molt i molt femenines.

Som infermeres i ens posem moníssimes per atendre malalts i obeir metges apressats, som secretàries i ai d'aquella carrera a la mitja, som polítiques, i sentim bajanades com una Pompadour aromada amb violetes, som periodistes i fem macramé mentre ens encarreguen aquell reportatge sobre els barris que no dóna prestigi, som científiques però ens hem de preocupar de fer-nos neteja de cutis, som escriptores i tothom ens plora damunt l'espatlla.

Som una ganga. Vet-ho aquí. El missatge de la colònia ha descobert la mare dels ous. Anem més barates que les burgeses de començaments de segle, perquè ens paguem el sopar i no mirem, tan romàntiques com som, el compte corrent del contrincant. Tenim diner propi, quin avenç! Encara que aquell galifardeu molt més jove i menys preparat cobri molt més. Som d'una sensualitat arrabassadora, però doneu-nos

temps, que hem de ficar les criatures al llit. Som independents, perquè aquell trinxeraire, que ara viu amb una joveneta, badoca i condescendent, no afluixa calés ni que el matin. Som cultes, això sí, perquè encara ens prenem seriosament el que han escrit, compost, pintat i pensat, sí, pensat, els Grans Homes, als quals no hi ha temps ni per llegir, escoltar o contemplar.

Una ganga a preu de saldo. Molt més barates que aquesta colònia que ha arribat a la reconciliació dels contraris: la intel·ligència i la bellesa en un mateix cos. Qui en dona més?

«El feixisme ha desenvolupat l'educació sexista, la moral bloquejadora per al cervell i el pensament humà —sobretot per la de la dona—, l'exacerbació de l'orgull del *mascle*, el qual, apallissat moltes vegades per aquest mateix sistema opressiu, es desfogava a còpia de mantenir l'únic poder que li permetien: el poder damunt de la femella».

SOM UNA GANGA TEXTOS FEMINISTES
Montserrat Roig

Edició de M. Àngels Cabré

PVP 19,50 €

Pàgines: 280

ISBN 978-84-18022-24-0

Editorial Comanegra